

N. ΚΟΡΚΟΦΙΓΚΑ

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΜΕΝΕΞΕΝΟΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΒΟΕΙΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Μ. ΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ, ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ,
ΑΡΧΑΙΟ ΚΑΙ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ, ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

«Βαρβάρων "Ελληνας ἀρχειν εἰκός, ἀλλ' οὐ βαρβάρους,
Μῆτερ, 'Ελλήνων' τὸ μὲν γὰρ δοῦλον, οἱ δ' ἔλεύθεροι».

ΕΥΡΙΠΙΔΗ. ΙΦΙΓ. ΑΥΛ. στ. 1400—1401

«Φημὶ γὰρ τὸ μὲν Ἐλληνικὸν γένος "αὐτὸς αὐτῷ
οἰκεῖον εἶναι καὶ ἔυγγενές, τῷ δὲ βαρβαρικῷ ὅθνειόν τε
καὶ ἄλλότριον».

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑ 470 Γ

«Οὗτο δή τοι τό γε τῆς πόλεως γενναῖον καὶ ἔλεύ-
θερον βέβαιον τε καὶ ὑγιές ἐστιν καὶ φύσει μισοβάρβα-
ρον, διὰ τὸ εἴλικρινῶς εἶναι "Ἐλληνες καὶ ἀμιγεῖς βαρ-
βάρων. Οὐ γὰρ Πέλοπες οὐδὲ Κάδμοι οὐδὲ Αἴγυπτοι τε
καὶ Δαναοί οὐδὲ ἄλλοι πολλοὶ φύσει μὲν βάρβαροι
ὄντες, νόμῳ δὲ "Ἐλληνες, συνοικοῦσιν ἡμῖν, ἀλλ' αὐτοὶ
"Ἐλληνες, οὐ μειξοβάρβαροι οἰκοῦμεν, ὅθεν καθαρὸν
τὸ μῖσος ἔντέτηκε τῇ πόλει τῆς ἀλλοτρίας φύσεως».

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΜΕΝΕΞΕΝΟΣ 245 ΓΔ

Α Θ Η Ν Α
1951

Ε.Υ.Δ. τῆς Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

N. КОРКОФІГКА

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΜΕΝΕΞΕΝΟΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ, ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ,

ΑΡΧΑΙΟ ΚΑΙ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ, ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

«Βαρβάρων "Ελληνας ἄρχειν εἰκός, ἀλλ' οὐ βαρβάρους, Μῆτερ, "Ελλήνων" τὸ μὲν γὰρ δοῦλον, οἱ δ' ἐλεύθεροι».

ΕΥΡΙΠΙΔΗ. ΙΦΙΓ. ΑΥΛ. στ. 1400—1401

«Φημὶ γὰρ τὸ μὲν Ἑλληνικὸν γένος αὐτὸς αὗτῷ οἰκεῖον εἶναι καὶ ἔυγγενές, τῷ δὲ βαρβαρικῷ δύνειόν τε καὶ ἄλλοτριον».

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑ 470 Γ

«Οὗτο δή τοι τό γε τῆς πόλεως γενναῖον καὶ ἐλεύθερον βέβαιόν τε καὶ ὑγιές ἔστιν καὶ φύσει μισοβάρβαρον, διὰ τὸ εἰλικρινῶς εἶναι "Ἐλληνες καὶ ἀμιγεῖς βαρβάροιν. Οὐ γάρ Πέλοπες οὐδὲ Κάδμοι οὐδὲ Αἴγυπτοί τε καὶ Δαναοί οὐδὲ ἄλλοι πολλοί φύσει μὲν βάρβαροι ὅντες, νόμῳ δὲ "Ἐλληνες, συνοικοῦσιν ἡμῖν, ἀλλ' αὐτοὶ "Ἐλληνες, οὐ μειξοβάρβαροι οἰκοῦμεν, ὅθεν καθαρὸν τὸ μῆσος ἐντέτηκε τῇ πόλει τῆς ἀλλοτρίας φύσεως».

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΜΕΝΕΕΞΕΝΟΣ 245 ΓΑ

ΑΘΗΝΑ

1951

ΓΙΑ ΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ

ΑΘΗΝΑ ΜΑΪΟΣ 1996

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΟΡΚΟΦΙΓΚΑ-ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Κάθε γυήσιο άντιτυπο φέρνει τὴν ὑπογραφή μας. Απαγορεύεται η άνατύπωση δίχως γραφτή αδειά μας.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

«To one small people.... it was given to create the principle of Progress. That people was the Greek. Except the blind forces of Nature, nothing moves in this world which is not Greek in its origin¹».

Sir HENRY SUMMER MAINE

«Ιερῆς Ελλάδος».

ΗΣΙΟΔΟΥ ΕΡΓΑ—ΗΜΕΡΑΙ στ. 653

«Αθηνάων Ιεράων».

ΟΜΗΡ. ΟΔΥΣ. Λ. 323, ΗΣΙΟΔΟΥ ΗΟΙΩΝ ἀποσπ. 42

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΥ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΤΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Κάθε λαός έχει τὴν κοσμική μοίρα του στὸν "Ηλιο. Καὶ ἡ κοσμική μοίρα ἐνὸς λαοῦ εἶναι δὲ ἕδιος δὲ ἔθνικὸς μέσα στὰ κατάβαθα τῆς ἔθνικῆς συνείδησής του κόσμος, τὸ ἔθνικὸ πνεῦμα του, ἡ ἔθνική ψυχή του, δὲ ἔθνικὸς χαραχτήρας του. Ὁ πνευματικὸς καὶ ἥθικὸς χαραχτήρας ἐνὸς λαοῦ, ὡς ὑπεραισθητὸς καὶ ὑπεριστορικὸς πνευματικὸς κόσμος, ἡ ὑπερχρονική ἴδεολογική καὶ ψυχολογική ἀκατάλυτη κι' αἰώνιόβια ἀπόλυτη πραγματικότητά του, ποὺ σὰν ἄλλῃ Φύση καὶ φυσική "Ανάγκη - Είμαρμένη ύψωνεται ἀπὸ πάνω του σὲ κάθε στιγμὴ τῆς ιστορικῆς ζωῆς του μέσα στὸν "Απειρο Χῶρο καὶ τὸν "Απειρο Χρόνο, εἶναι ἡ αἰώνια κοσμικὴ Οὐσία - Μοίρα του, πρωταρχὴ καὶ πρωτοπηγὴ τῆς κοσμικῆς ζωῆς του καὶ τῆς κοσμικῆς ιστορίας του καὶ μήτρα τῆς ιστορικῆς του μοίρας.

Καὶ δὲ 'Ελληνικὸς Λαός, ὡς δὲ μοναδικὸς ιστορικὸς λαός τῆς Παγκόσμιας Ιστορίας μὲ τὸν πιὸ πλατύ, πιὸ βαθύ, πιὸ ύψηλὸ καὶ πιὸ φωτοβόλο ἐσωτερικὸ κόσμο, κοσμική του μοίρα, καὶ συνάμα τὴν πιὸ κοσμογονική καὶ πιὸ ἀστραφτερὴ Ιστορία—Φῶς ὁλοκλήρου τοῦ 'Ανθρώπινου Γένους, έχει καὶ τὴν πιὸ πλατειά, πιὸ βαθειά καὶ πιὸ ύψηλὴ—θάμπωμα τοῦ Νοῦ καὶ δέος τῆς Ψυχῆς, κατάνυξη κι' ἔκσταση θρησκευτική!—, ἀλλὰ καὶ γι' αὐτὸ πιὸ δραματικὴ καὶ πιὸ τραγικὴ Ιστορικὴ Μοίρα ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους λαοὺς δλητὸς τῆς Γῆς. Ὁ ἔθνικὸς

1. «Σ' ξνα μικρὸ λαὸ τῆς Γῆς.... δόθηκε νὰ δημιουργήσῃ τὴν ἀρχὴ τῆς Προόδου τοῦ Κόσμου. Ὁ λαός αὐτὸς ήταν δὲ 'Ελληνικός. Ἐκτὸς ἀπὸ τίς τυφλές δυνάμεις τῆς φυσικῆς Δημιουργίας, τίποτα δὲν κινιέται μέσα στὸ Σύμπαν ποὺ νὰ μὴν εἶναι 'Ελληνικὸ στὴ βίζα του».

πνευματικός και ήθικός χαραχτήρας τοῦ 'Ελληνικοῦ Λαοῦ, τὸ ὑπερχρονικὸ ἔθνικὸ πνεῦμα του καὶ ἡ ὑπερχρονικὴ ἔθνικὴ ψυχὴ του, ὁ κόσμος τῶν προαιώνιων, παναιώνιων καὶ ὑπεραιώνιων καὶ μὲ παγκόσμια ἀχτινοβολία ἔθνικῶν πνευματικῶν καὶ ἡθικῶν δημιουργικῶν ἀξιῶν του, τῶν ἔθνικῶν Θεῶν του, εἶναι ἡ πηγὴ καὶ τῶν ἱστορικῶν κοσμικῶν πεπρωμένων του. Γιὰ νὰ δῶσῃ ὁ ἀξιος τῆς ἱστορικῆς πνευματικῆς ἀποστολῆς του καὶ τοῦ τιτάνειου κοσμικοῦ ἔργου του πνευματικὸς δημιουργὸς τοῦ 'Ελληνικοῦ Κόσμου μιὰ συνθετικὴ εἰκόνα δλῶν τῶν κόσμων τῆς κοσμικῆς Οὐσίας—Μοίρας καὶ τῶν κοσμικῶν 'Ιδανικῶν—'Ιστορικῶν Πεπρωμένων τοῦ αἰώνιου 'Ελληνισμοῦ θὰ χρειαζόταν δλάκερη ζωὴ. 'Εκεῖνο ποὺ κλείνει μέσα του σὲ λίγα λόγια δλους τοὺς κόσμους τῆς κοσμικῆς ούσίας καὶ τῆς ἱστορικῆς μοίρας τοῦ ὑπερχρονικοῦ 'Ελληνισμοῦ εἶναι ἡ πιὸ ὑψηλὴ καὶ πιὸ ἀχτινοβόλα Θρησκεία ποὺ εἶδε ως σῆμερα δλος δ Κόσμος, ἡ Θρησκεία τῆς 'Ελληνικῆς Πατριδολατρείας. 'Η Θρησκεία τῆς 'Ελλαδολατρείας ἢ 'Ελληνολατρείας, ποὺ ὑψώνει τὴν ΑΙΩΝΙΑ ΠΑΝΕΛΛΑΔΑ στὸ κέντρο τοῦ Σύμπαντος καὶ τῆς Παγκόσμιας 'Ιστορίας καὶ θεμελιώνει τὸν Παρθενώνα τῆς αἰωνίας ιερῆς λατρείας τοῦ αἰώνιου 'Ελληνικοῦ "Οντος, τῆς 'Ιδέας—'Ἐντελέχειας τοῦ ἴστορικοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ανθρώπου, ως τοῦ τελειότερου, κλασσικώτερου καὶ ὥραιότερου τύπου—συμβόλου κι' αἰσθητῆς μορφῆς τοῦ αἰώνιου 'Ανθρώπου καὶ ως μοναδικῆς κοσμικῆς ἐνσάρκωσης καὶ ἴστορικῆς ἀποκάλυψης τοῦ 'Απολύτου, τοῦ Αἰωνίου καὶ τοῦ Θείου, μ' ἄλλους λόγους τῆς λατρείας τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ανθρώπου, ως τοῦ ἐλληνοενσάρκωμένου καὶ ἐλληνοενανθρωπισμένου 'Ελληνικοῦ Θεοῦ, εἶναι ἡ κορυφὴ τοῦ αἰωνίου 'Ελληνικοῦ θαύματος, τοῦ θαύματος δλῶν τῶν θαυμάτων δλης τῆς Δημιουργίας καὶ τῆς Παγκόσμιας 'Ιστορίας. 'Η 'Ιστορία τῆς Θρησκείας τῆς 'Ελληνικῆς Πατριδολατρείας εἶναι δ, τι ὑψηλότερο καὶ ὥραιότερο, φωτεινότερο καὶ ιερώτερο, ἀγιώτερο καὶ θειότερο, ψυχοφλογιστικώτερο καὶ κοσμοσυγκλονιστικώτερο ἔχει δλος δ Κόσμος, ἡ πιὸ ὑψηλὴ ἀνάταση τοῦ ἀνθρώπινου Νοῦ κι' ἔξαρση τῆς ἀνθρώπινης Ψυχῆς πρὸς τοὺς οὐρανοὺς καὶ τοὺς βυθοὺς τῶν αἰωνίων μυστηρίων, συλλήψεων, κυήσεων, γεννήσεων καὶ μορφῶν τῆς Δημιουργίας καὶ τῆς Ζωῆς, ἡ πιὸ φωτοβόλα ἀποκάλυψη τοῦ αἰωνίου νοήματος καὶ τῆς αἰωνίας μοίρας τῆς ζωῆς τοῦ 'Ανθρώπινου Εἴδους ἀπάνω στὴ Γῆ καὶ μέσα στὸ "Απειρο καὶ τὴν Αἰωνιότητα.

'Απὸ τοὺς ἥλιακούς κόσμους τῆς παναιώνιας καὶ ὑπεραιώνιας αύτῆς θρησκείας τῆς 'Ελλαδολατρείας ἀστραψε στὸν οὐρανὸ τῆς πνευματικῆς 'Ιστορίας τοῦ 'Ελληνικοῦ Κόσμου καὶ δλης τῆς 'Ανθρώποτητας τὸ αἰώνιο ἀριστούργημα—θεούργημα τοῦ ἔθνικοῦ προφήτη καὶ μύστη καὶ μυσταγωγοῦ καὶ ιεροφάντη δλῶν τῶν ἔθνικῶν προφήτῶν—μυστῶν—μυσταγωγῶν—ιεροφαντῶν τοῦ αἰώνιου 'Ελληνισμοῦ, τοῦ θείου Πλάτωνος, ποὺ δίνεται σήμερα στὸ Νεοελληνικό Κόσμο, γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ιερὴ ἔθνική του γλώσσα, τὴ γλώσσα τοῦ Νεοελλη-

νικού Δήμου—Λαού—”Εθνους, καὶ γιὰ πρώτη φορά ἑθνικὰ φωτισμένο κι’ ἐρμηνευμένο στὸ ἀληθινὸ αἰώνιο καὶ θειότατο νόημά του, ὃς πνευματικὴ εἰσφορὰ στὸν ὑπερτιτάνειο Ἱερὸ ἑθνικὸ ἄγώνα τοῦ Σύγχρονου ‘Ἐλληνισμοῦ. ‘Ο «Μενέξενος» τοῦ Πλάτωνος, ἀπό τὰ πιὸ ψηλά, πιὸ μεγαλόπνοα καὶ πιὸ μεγαλόπρεπα δημιουργήματα τοῦ ‘Ἐλληνικοῦ Ἱεροῦ Λόγου καὶ τὰ αἰώνια μνημεῖα τῆς ‘Ἐλληνικῆς Πατριδολατρείας καὶ τοῦ ‘Ἐλληνικοῦ Ἐθνισμοῦ, εἶναι ὁ ἀθάνατος ὅμοιος ἐνὸς ἀθανάτου κόσμου, τοῦ κόσμου τῆς ἀπ’ ὅλους τοὺς Θεοὺς κι’ ὅλες τὶς Μοῖρες τῆς Δημιουργίας καὶ τῆς Ἰστορίας μυριευλογημένης κι’ ἐρωτοφιλημένης πολιτείας τῆς διογέννητης Παλλάδας Ἀθηνᾶς, στὴν ψηλότερη καὶ ὠραιότερη καὶ πιὸ φεγγοβόλα στιγμή του, στὴ στιγμή τῆς κοσμικῆς προβολῆς του ὡς ἐνσαρκωτὴ τοῦ ἑθνικοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἑθνικῆς οὐσίας καὶ ψυχῆς τοῦ ὑπερχρονικοῦ καὶ ἀπέθαντου ‘Ἐλληνισμοῦ καὶ τοῦ ταυτισμοῦ τῆς Ἰστορικῆς του μοίρας μὲ τὴν Ἰστορικὴ μοίρα ὅλης τῆς Ἀλλάδας καὶ ὅλης τῆς Ἀνθρωπότητας. Στὸ φῶς τοῦ ὑπερθεῖκοῦ αὐτοῦ νοήματος, δπως φωτίζεται μὲ ἀστραφτερὴ βεβαιότητα καὶ ἀποκαλύπτεται στὴν ἐρμηνεία ποὺ ἀκολουθεῖ, ὁ Πανηγυρικὸς τοῦ Πλάτωνος εἶναι **Η ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩΝ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΑΣ ΜΟΙΡΑΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ.**

Οἱ κοσμοϊστορικὲς στιγμὲς ποὺ ἔζησε καὶ ζεῖ ὁ Σύγχρονος Νεοελληνισμὸς ἀπὸ τὸ 1940 καὶ ὕστερα εἶναι ἀπὸ τὶς πιὸ βαθειές, πιὸ κοσμοσυγκλονιστικὲς καὶ πιὸ κοσμογονικές, ἀλλὰ καὶ πιὸ κρίσιμες καὶ πιὸ τραγικὲς στιγμὲς τῆς μυριόχρονης Ἰστορίας τοῦ ‘Ἐλληνικοῦ Ἐθνους ἀπάνω στὴν ‘Ἐλληνικὴ Γῆ. ‘Ο Λόγος εἶναι ἡ ἀστραπὴ στὸν οὐρανὸ τοῦ Ἀπείρου καὶ τῆς Αἰωνιότητας ποὺ φωτοβολάει καὶ φωτοπλημμυράει ὅλα τὰ βάραθρα καὶ ὅλες τὶς ἀβύσσους τῆς Ζωῆς. ‘Ως τὴν Ἱερὴ στιγμὴ ποὺ δὲ Νεοελληνικὸς Λόγος θὰ ψωθῇ στὶς ούρανοκορυφὲς τῶν αἰωνίων ‘Ἐλληνικῶν Μητέρων καὶ ἀπ’ τὰ ὕψη αὐτὰ θὰ φωτοβολήσῃ ὅλους τοὺς βυθοὺς κι’ ὅλα τὰ σκοτάδια τῆς Νεοελληνικῆς Ζωῆς καὶ ποὺ τὸ δέντρο τῆς Νεοελληνικῆς Αύτοσυνείδησης θ’ ἀνθοβολήσῃ σ’ Ἀνατολὴ καὶ Δύση, τὸ αἰώνιο ἄγιο φῶς τοῦ Ἱεροῦ Λόγου τοῦ Ἀρχαίου ‘Ἐλληνισμοῦ θὰ εἶναι τὸ μοναδικὸ φῶς ποὺ θὰ φωτίζῃ καὶ θὰ φωτοπλημμυρίζῃ ὅλους τοὺς ούρανούς κι’ ὅλους τοὺς γκρεμνούς κι’ ὅλα τὰ βάραθρα τῆς δραματικώτατης καὶ τραγικώτατης, ἀλλὰ καὶ γι’ αὐτὸ θειότατης Ἰστορικῆς Ζωῆς καὶ μοίρας τοῦ Νεοελληνισμοῦ. Στὸ βαθὺ ψυχοσυγκλονισμὸ καὶ Ἱεροφρικισμὸ ὡς τὰ βάθη καὶ τὴν καρδιὰ τοῦ εἶναι μας τῶν αἰωνίων λόγων τοῦ ἀθάνατου Πλατωνικοῦ μεγαλουργήματος καὶ Ἱερουργήματος γιὰ τοὺς κοσμοϊστορικούς ἀθλους τοῦ Ἀρχαίου ‘Ἐλληνισμοῦ θὰ νοιώσουμε δλο τὸ βαθὺ κι’ ἀστραφτερὸ Ἰστορικὸ νόημα ὅλων τῶν κοσμοϊστορικῶν τροπαίων τοῦ ‘Ἐλληνικοῦ Κόσμου ἐναντίον τοῦ κόσμου τῶν αἰωνίων βαρβάρων σ’ δλους τοὺς αἰωνες τῆς ‘Ἐλληνικῆς Ἰστορίας καὶ στὴ σύγχρονη Ἐποχή. ‘Ο Πανηγυρικὸς

τοῦ Πλάτωνος δὲν ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ‘Ελληνικὸν Κόσμο μιᾶς ὁρισμένης ἴστορικῆς στιγμῆς, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀπάνω ἀπ’ ὅλους τοὺς αἰώνες ἀείζωο καὶ ἀπέθαντο ‘Ελληνισμό. ‘Ο τιτανικὸς κοσμογονικὸς δημιουργὸς τῆς «’Απολογίας», τοῦ «Κρίτωνα», τοῦ «Γοργία», τῆς «Πολιτείας», τοῦ «Τίμαιου», τοῦ Κριτία», τοῦ «Μενέξενου», τοῦ «Συμποσίου», τοῦ «Φαίδρου», τῶν «Νόμων» καὶ τῶν ἄλλων ἀθανάτων ἀριστουργημάτων του μὲ δῆλη τῇ θαυματουργικῇ καὶ θεουργικῇ πνευματικῇ δημιουργίᾳ του δὲν κάνει τίποτ’ ἄλλο παρὰ νὰ ΘΕΜΕΛΙΩΝΗ ΑΠΑΝΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΒΥΣΣΟ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΝ ΠΑΡΘΕΝΩΝΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΙΩΝΙΟΥ ΜΥΘΟΥ ΤΟΥ ΥΠΕΡΧΡΟΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΥΠΕΡΑΙΩΝΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΝΑΙΩΝΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΙΣΜΟΥ. Τὸ τρισάγιο ποὺ ψέλνει δὲ Πλάτων στὸ «Μενέξενο» δὲν τὸ ψέλνει μονάχα γιὰ τοὺς ἀθάνατους Νεκροὺς μιᾶς ὁρισμένης ‘Ελληνικῆς μάχης ἢ μιᾶς ὁρισμένης ‘Ελληνικῆς ’Ἐποχῆς, ἀλλὰ γιὰ τὸν Ἱερὸν μυστικὸν χορὸν ὅλων τῶν ἀθανάτων νεκρῶν ἀγωνιστῶν καὶ ἡρώων τῆς ‘Ελληνικῆς Αἰωνιότητας. Οἱ ‘Ελληνικὲς νίκες τῶν βουνῶν τοῦ Μωρηᾶ, τῆς Ρούμελης, τῆς Θεσσαλίας, τῆς ’Ηπειρος, τῆς Μακεδονίας, τῆς Θράκης, τῆς Κρήτης καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ‘Ελληνικῶν Νησιῶν τῶν τριῶν χρόνων 1947—1949 ἔχουν τὸ ἕδιο ἴστορικὸν νόημα ποὺ ἔχουν καὶ οἵ πιδε ἀχτινοβόλες καὶ πιδε κοσμοϊστορικὲς νίκες τοῦ ’Αρχαίου ‘Ελληνισμοῦ. Οἱ ἀθάνατοι Νεκροὶ τῶν Ἱερῶν καὶ μὲ τὸν ἄγιο ‘Ελληνικὸν ἰχώρα βαμμένων καὶ ποτισμένων ‘Ελληνικῶν βουνῶν στὰ χρόνια τοῦ τελευταίου τρίχρονου Ἱεροῦ ἑθνικοῦ πολέμου χορεύουν ἥδη μαζὺ μὲ τοὺς ἀθάνατους Νεκροὺς τοῦ Μαραθώνα, τῶν Θερμοπυλῶν, τῆς Σάλαμίνας, τῶν Πλαταιῶν, ὅλων τῶν ἄλλων ἀπείρων πολέμων καὶ νικῶν τοῦ ’Αρχαίου, τοῦ Μεσαιωνικοῦ καὶ τοῦ Νεώτερου ‘Ελληνισμοῦ, τοῦ 1821, τοῦ 1912—1922, τοῦ 1940 καὶ τοῦ 1941—1944 στοὺς ὑπερουράνιους τόπους τοῦ ‘Υπερπέραν καὶ τῆς Αἰωνιότητας τὸν Ἱερὸν μυστικὸν χορὸν τῆς ‘Ελληνικῆς ’Αθανασίας. Τὸ αἰώνιο Ἱερό μυστικό ἐμβατήριο τοῦ μυστικοῦ χοροῦ τῶν ἀθανάτων νεκρῶν ‘Ηρώων—Πατέρων τῆς ΑΙΩΝΙΑΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΑΣ εἶναι τὸ αἰώνιο μυστικὸ τοῦ αἰωνίου μυστηρίου τοῦ αἰωνίου ‘Ελληνικοῦ θαύματος, ἡ αἰώνια μυστικὴ δύναμη τῶν ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΜΗΤΕΡΩΝ, ποὺ συγκλονίζει, μετουσιώνει, μεταμορφώνει, μεταρσιώνει, ἀποπνευματώνει, ἔξαϋλώνει, ἀποθεώνει, ύψωνει στὸν ’Ηλιο, ρίζώνει καὶ στοιχειώνει τὸν ‘Ελληνικὸν Κόσμο μέσα στὴ Δημιουργία καὶ τὴν Αἰωνιότητα κορυφαῖο τοῦ χοροῦ τῆς Παγκόσμιας ’Ιστορίας καὶ τοῦ χορικοῦ τῆς ’Ιστορικῆς Μοίρας ὅλης τῆς ’Ανθρωπότητας. Οἱ Νεκροὶ ὅλων τῶν ‘Ελληνικῶν πολέμων ὅλων τῶν αἰώνων δὲν πέθαναν ποτέ, ζούν καὶ ὑπάρχουν παντοῦ καὶ πάντα, στὸ νοῦ καὶ στὴν καρδιά μας, μέσ’ στὸ κορμὶ μας καὶ μέσ’ στὸ αἷμα μας, μέσα μας κι’ ἔξω ἀπὸ μας, πλάϊ μας, γύρω μας κι’ ἀπὸ πάνω μας, στὴν ‘Ελληνικὴ Γῆ, στὸν ‘Ελληνικὸν Όρανό, στὰ ‘Ελληνικὰ Βουνά, στοὺς ‘Ελληνικοὺς Κάμπους, στὶς ‘Ελληνικὲς Θάλασσες, στοὺς ‘Ελληνικοὺς Αἴθέρες, στὴν ‘Ελληνικὴ Νύχτα,

στὸ Ἑλληνικὸ Φῶς, στὸν Ἑλληνικὸ "Ηλιο, στὰ Ἑλληνικὰ "Αστρα, στ' Ὀρατὸ καὶ στὸ Ἀόρατο, σ' δὲ τι ἔχει γεννηθῆ ἢ εἶναι ἀγέννητο καὶ πιάνεται ἢ ζεῖ μυστικὰ στὰ βάθη τῶν μυστικῶν συλλήψεων, κυήσεων, μετουσιώσεων καὶ μεταμορφώσεων τοῦ αἰώνιου Ἑλληνικοῦ "Οντος, στοιχειὰ καὶ στοιχειωμένες δύναμες, ἀόρατα φαντάσματα, ὑπερκόσμια ἀστρικά, μυστικὰ Ἱεροπλάσματα, οὐράνια πνεύματα, ἄγιες σκιές, Ἱερὲς μορφές, φωτοουσίες, θεῖες ψυχές, ποὺ ἀπὸ τοὺς δικούς τους οὐράνιους καὶ μυστικούς κόσμους παρακολουθοῦν καὶ διαφεντεύουν τὴ ζωὴ μας ἀπάνω στὴ Γῆ, γράφουν τὴν Ἰστορία μας, δρίζουν, θεσμοθετοῦν καὶ κυρώνουν τὰ κοσμικὰ πεπρωμένα μας. Οἱ Νεκροὶ εἶναι περισσότερο ζωντανοὶ ἀπὸ τοὺς Ζωντανούς. "Ο, τι ἔζησε καὶ μιὰ στιγμὴ μέσον τὸν Κόσμο, ὡς πνεῦμα, ὡς ψυχή, ὡς ἐνέργεια πνευματική, ὡς δύναμη δημιουργική, ὡς ζωὴ, ὡς πνοή, ὡς δρμή, ὡς ἴδεα, στὸ βάθος καὶ στὴν ἀπόλυτη πραγματικότητα δὲ χάνεται ποτέ, δὲ σβύνει, δὲν πεθαίνει, εἶναι ἀθάνατο, ἀείζωο, αἰώνια δημιουργικὸ καὶ θαυματουργὸ κι' αἰώνια φωτοβόλο.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΗΛΗΝΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΗΛΗΝΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

"Η αἰώνια θεῖα Ἰστορικὴ Μοίρα τοῦ αἰώνιου Ἑλληνισμοῦ εἶναι ἡ γιγαντομαχία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λόγου καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Συνείδησης, τῆς Ἑλληνικῆς Ἰδέας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρετῆς, τῆς Ἑλληνικῆς Λευτεριᾶς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Δίκης, τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀνθρωπισμοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεῖσμοῦ, τοῦ Ἑλληνικοῦ Φωτὸς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λυτρωμοῦ ὅλης τῆς Ἀνθρωπότητας. Ο ΙΕΡΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΦΩΣ ΚΑΙ Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΛΥΤΡΩΜΟΥ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΓΕΝΟΥΣ. Δίχως τὸν ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟ ὁ "Υλισμὸς καὶ ὁ ὄλιστικὸς Νατουραλισμός, ὁ Μυστικισμός, ὁ Ἀπολυταρχισμός, ὁ Σκοταδισμός, ὁ Πεσσιμισμός, ὁ Μηδενισμός, μ' ἔνα λόγο ὅλα τὰ στοιχειὰ κι' ὅλα τὰ τέρατα τοῦ Κράτους τοῦ Ζόφου τῆς αἰώνιας Ἀσίας θᾶχαν ἀπόλυτα κυριαρχήσει σ' ὅλο τὸν Κόσμο καὶ ὅλη ἡ Ἀνθρωπότητα δὲ θᾶταν παρὰ μιὰ ἀπέραντη Ζούγκλα Πανασιατικὴ καὶ θάλασσα πανβαρβαρική.

"Η Παγκόσμια Ἰστορία εἶναι τὸ Παγκόσμιο Θέατρο τῆς γιγαντομαχίας τοῦ Πανελληνισμοῦ καὶ τοῦ Πανασιατισμοῦ, τοῦ Λόγου καὶ τῆς σκοτεινῆς "Υλης, τοῦ "Ηλιου καὶ τοῦ Τάρταρου, τοῦ Φωτὸς καὶ τοῦ "Ἐρεβου, τοῦ Πολιτισμοῦ καὶ τῆς Βαρβαροσύνης, τῆς Δημιουργικῆς Λευτεριᾶς καὶ τῆς Ἀπολυταρχίας, τῆς Δημιουργίας καὶ τοῦ Μηδενός, τῶν Θεῶν τῆς Ζωῆς καὶ τῶν Θεῶν τοῦ Θανάτου. "Η Ἰστορία ὅλης τῆς Ἀνθρωπότητας, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τῆς Αὔγης τοῦ Κόσμου κι' ὡς σήμερα, δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο παρὰ ἡ Ἰστορία τῶν διαδικτικῶν φάσεων τῆς παναιώνιας αὐτῆς γιγαντομαχίας—τιτανομαχίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀνθρώπου—Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀσιατικοῦ "Υπανθρώπου—Χτήνους—Σκουληκιοῦ. "Ο Πανπερσισμὸς καὶ ὁ Πανμηδισμὸς τῶν Ἀρχαίων Καιρῶν, ὁ Πανρωμαϊσμὸς τῶν προχριστιανικῶν καὶ μεταχριστιανικῶν αἰώνων, ὁ Πανβαρβαρισμός, ὁ Πανισλαμισμός, ὁ Παντουρανισμός, ὁ Πανμογγολισμὸς τῶν Μεσαιωνικῶν Χρόνων, ὁ Παγγερ-

μανισμὸς καὶ ὁ Πανσλαβισμὸς τῶν τελευταίων αἰώνων καὶ τῶν ἡμερῶν μας στὸ βάθος καὶ στὴν ἀπόλυτη πραγματικότητα δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο παρὰ ΦΑΣΕΙΣ καὶ ΣΤΙΓΜΕΣ μονάχα τῆς κοσμικῆς μάχης τοῦ Πανασιατισμοῦ γιὰ τὸν κοσμοκατακλυσμὸν καὶ τὸν πανεξασιατισμὸν δλῆς τῆς Γῆς. Ο ΙΕΡΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΜΥΘΙΚΟΣ ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, ποὺ ύψωνει τείχη ως τὰ οὐράνια μπροστὰ στὴν κοσμοπλήμμυρα καὶ τὸν κοσμοκατακλυσμὸν τοῦ Πανασιατισμοῦ. Ἡ γιγαντομάχία καὶ τιτανομάχία τοῦ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ ἐναντίον τῆς ΠΑΝΑΣΙΑΣ συγκλονίζει καὶ θὰ συγκλονίζῃ στὴν Αἰωνιότητα τὸ κοσμικὸ Στερέωμα. Οἱ καμπάνες τῆς ἀστραφτερῆς καὶ θείας Ἰστορικῆς Μοίρας τοῦ παναιώνιου καὶ ὑπεραιώνιου Πανελληνισμοῦ χτυπᾶνε σ' δλες τὶς βαθειές καὶ κρίσιμες καὶ κοσμογονικὲς στιγμὲς τῆς Ἰστορίας δλῆς τῆς Ἀνθρωπότητας καὶ δενοῦν δλη τὴ Δημιουργία. Ο θεουργικὸς λόγος τοῦ θεοφίλητου Πλάτωνος εἶναι ὁ καθαυτὸς λόγος τῆς αἰωνίας Ἰστορικῆς Μοίρας τοῦ Ἐλληνικοῦ Κόσμου μέσ' στὸ Σύμπαν καὶ τὴν Αἰωνιότητα. Καὶ μὲ τὸ πνεῦμα αὐτὸς προσφέρεται στὸ Νεοελληνικὸ Κόσμο ὁ ἀθάνατος Πλάτωνικὸς Λόγος—Αἶνος τῶν ἀθανάτων Ἡρώων—Πατέρων τῆς Αἰωνίας Ἀθήνας—Αἰωνίας Πανελλάδας ως τὸ πιὸ ύψηλὸ καὶ πιὸ ὡραῖο πνευματικὸ μνημόσυνο ποὺ πρέπει στοὺς ἀθάνατους Νεκροὺς τοῦ τελευταίου τρίχρονου ἱεροῦ ἔθνικοῦ πολέμου τοῦ Σύγχρονου Ἐλληνισμοῦ, ποὺ μαζὶ μὲ δλους τοὺς ἄλλους ἱεροὺς Νεκροὺς δλῶν τῶν ἄλλων ἀπείρων πολέμων καὶ κοσμοϊστορικῶν νικῶν τοῦ παναιώνιου Ἐλληνισμοῦ ψέλνουν ἥδη στὶς ὑπερουράνιες σφαῖρες τοῦ Ὑπερπέραν καὶ τῆς Αἰωνιότητας τὸ αἰώνιο μυστικὸ χορικὸ—ἔμβατήριο τοῦ μυστικοῦ χοροῦ τῶν Ἡρώων—Πατέρων τῆς Ἐλληνικῆς Ἀθανασίας, τοῦ Ἐλληνικοῦ Φωτὸς καὶ τῆς αἰωνίας Κοσμικῆς καὶ Ἰστορικῆς Μοίρας τοῦ αἰωνίου Πανελληνισμοῦ καὶ τῆς αἰωνίας Πανανθρωπότητας.

ΥΜΗΤΤΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

1. 10. 1949 :

N. K.

ΕΙΜΑΓΩΓΗ

«Damals war nichts heilig, als das Schöne . . .
Schöne Welt, wo bist du? Kehre wieder
holdes Blütenalter der Natur!»

SCHILLER. DIE GÖTTER GRIECHENLANDS

“We are all Greeks”

SHELLEY, HELLAS

Ι. Ο ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΡΧΑΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

1. ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Τὸ μεγάλο πρόβλημα, τὸ πρόβλημα ὅλων τῶν προβλημάτων τοῦ Νεοελληνικοῦ Κόσμου, ως ἔθνους καὶ ως φυλῆς, εἶναι τὸ πρόβλημα τῆς ἔθνικῆς του Μοίρας. Καὶ τὸ πρόβλημα τῆς Ἑθνικῆς Μοίρας τοῦ Νεοελληνικοῦ Κόσμου εἶναι τὸ πρόβλημα τοῦ Νεοελληνικοῦ Πολιτισμοῦ. Ἀπὸ τις γιγαντομαχίες καὶ τιτανομαχίες ποὺ θὰ δώσουν στὸ μέλλον ὁ Νεοελληνικὸς Λόγος καὶ ἡ Νεοελληνικὴ Ψυχὴ ἀπάνω στὸ πρόβλημα αὐτὸ θὰ κριθῇ ἡ κοσμικὴ θέση καὶ ἡ Κοσμικὴ Μοίρα τοῦ Νεοελληνισμοῦ ως ἔθνικον Ὁργανισμοῦ. Τὸ πρόβλημα τῆς δημιουργίας ἀληθινοῦ καὶ γνήσιου καθαρὰ ἔθνικον Νεοελληνικοῦ πνευματικοῦ Πολιτισμοῦ μὲ παγκόσμια ἀχτινοβολία, θεμελιωμένου ἀπάνω στὶς αἰώνιες δημιουργικὲς δυνάμεις καὶ ἀξίες τοῦ ὑπερχρονικοῦ ἔθνικοῦ πνεύματος καὶ τῆς ὑπερχρονικῆς ἔθνικῆς Ψυχῆς τοῦ αἰώνιου Ἑλληνισμοῦ, εἶναι ζήτημα ζωῆς καὶ θανάτου γιὰ τὸ Νεοελληνισμό.

Τὸ πρόβλημα τοῦ Νεοελληνικοῦ Πολιτισμοῦ σφιχτοδένεται μὲ ἀπειρα
ἄλλα προβλήματα πνευματικά, ἥθυκά, πολιτικά, κοινωνικά, οἰκονομικά, ποὺ
ἡ πλατειὰ ἀνάπτυξή τους δὲν ἔχει βέβαια τὴν θέση της ἐδῶ. Τὸ φανέρωμα
ἔνδος πνευματικοῦ πολιτισμοῦ, τὸ ξεπέταγμά του, τὸ ἀνθισμά του, τὸ κάρπι-
σμά του, τὸ κοσμικὸ ἀχτινοβόλημά του καὶ τέλος τὸ ἥλιοβασίλεμά του εἶναι
ἀπὸ τὰ μεγάλα καὶ τὰ αἰώνια μυστήρια τῆς Δημιουργίας καὶ τῆς Ζωῆς.
“Ἐνας πνευματικὸς πολιτισμὸς δὲν ἔρχεται στὸ φῶς ὅπως τὰ δημιουργήματα

1. «Στοὺς καιροὺς ἐκείνους τίποτα δὲν ἦταν ἄγιο παρὰ μονάχα ή Ὁμορφιά... . Ὁμορφε ἀσμε, ποῦ εἰσαι; Ξαναγύρνα καὶ σάλι τῆς Πλάσης ἀνοιξῆ χρυσῆ!»

2. «Είμαστε όλοι "Ελληνες".

τοῦ φυσικοῦ ὑλικοῦ Κόσμου, οὕτε εἶναι ἀποτέλεσμα κάποιας μυστηριακῆς ἔξωκοσμικῆς δύναμης μῷ ὅποιο καὶ ἀν τὴ βαφτίζῃ δόνομα ὁ Κόσμος. Ὁ πνευματικὸς Πολιτισμὸς βγαίνει στὸ φῶς σύμφωνα μὲ δρισμένους βαθύτατους καὶ αἰώνιους νόμους, τοὺς νόμους τῆς Ζωῆς καὶ τοῦ Πνεύματος. Ὁ Πολιτισμὸς εἶναι φαινόμενο πνευματικό, φαινόμενο κοινωνικό, φαινόμενο ἴστορικό. Τὸ πρόβλημα ἐπομένως τοῦ Πολιτισμοῦ θέτει δυὸς ἄλλα θεμελιακὰ προβλήματα, τὸ πρόβλημα τοῦ Κόσμου ποὺ μέσος στὰ σπλάγχνα του γιεννιέται ὁ Πολιτισμός, τοῦ Λαοῦ, τοῦ Ἐθνους, τῆς Φυλῆς, καὶ τὸ πρόβλημα τῆς ἴστορικῆς στιγμῆς, τῆς χρονικῆς ἀνθισης τοῦ Πολιτισμοῦ. Τὸ δέντρο τοῦ πνευματικοῦ Πολιτισμοῦ πρῶτα - πρῶτα διέζωνει ἀπάνω σὲ δρισμένη ἔθνικὴ πνευματικὴ γῆ, τὸ ἔθνικὸ στεῦμα καὶ τὴν ἔθνικὴ ψυχὴ τοῦ Λαοῦ, καὶ δεύτερο βυθίζεται, ἀπλώνει τὰ κλαδιά του καὶ στοιχειώνει μέσα στὸ Χρόνο καὶ τὴν Αἰωνιότητα.

Ο πνευματικὸς πολιτισμὸς ἐνὸς λαοῦ εἶναι τὸ ἀποκορύφωμα τῆς ἔθνικῆς συνείδησής του. Ἡ ἔθνικὴ δμως συνείδηση ἐνὸς λαοῦ ἀστράφτει μόνο στὴ συνάντησή του μὲ τὸν ἄλλο Κόσμο. Ἡ Δημιουργικὴ Σύνθεση τοῦ Πνεύματος φουντώνει καὶ φλογοβολάει στὶς στιγμὲς τῆς Πολεμικῆς. Ἡ Σύνθεση βγαίνει ἀπὸ τὴ μάχη τῆς Θέσης καὶ τῆς Ἀντίθεσης. Ἔνας λαὸς βρίσκει τὸν ἑαυτό του μόνο μέσα στὸν ἀγώνα τῆς Ζωῆς καὶ ὃ ἀγώνας τῆς Ζωῆς εἶναι πάντα διμέτωπος, καὶ ἐναντίο τοῦ ἔξωτερικοῦ καὶ ἐναντίο τοῦ ἔσωτερικοῦ Κόσμου. Τὸ Ἔγώ αὐτοανακαλύπτεται καὶ αὐτοεπιβεβαιώνεται μόνο στὶς στιγμὲς καὶ στὸ φῶς τῆς αὐτοσυνείδησής του, μόνο δταν γνωρίζῃ βαθειὰ ὅτι εἶναι μέσα στὸν κύκλο καὶ ἔξω ἀπὸ τὸν κύκλο τῆς οὐσίας του. Γιὰ νὰ δημιουργίσῃ ἔνας λαὸς ἀληθινὸ δημιουργικὸ πνευματικὸ πολιτισμὸ πρέπει πρῶτο ἀπὸ δλα νὰ πάρῃ συνείδηση τοῦ ἀληθινοῦ δημιουργικοῦ ἑαυτοῦ του καὶ συνείδηση τοῦ ἑαυτοῦ του παίρνει ἔνας λαὸς μονάχα δταν παίρνῃ συνείδηση τῆς θέσης του μέσα στὸν Κόσμο καὶ τὸ Χρόνο καὶ γνωρίζῃ καὶ τὸν ἄλλο Κόσμο, καὶ μέσα στὸ παρὸν καὶ μέσα στὸ παρελθόν του, καὶ τὸν ἕδιο τὸν ἑαυτό του σὸ δλη τὴν ἴστορία του. Χῶρος καὶ Χρόνος, Κόσμος καὶ Ἱστορία εἶναι οἱ δυὸ πόλοι τοῦ πνευματικοῦ Σύμπαντος καὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς δημιουργίας τοῦ Πνεύματος.

Καὶ ὁ Νεοελληνικὸς Κόσμος, γιὰ νὰ δημιουργήσῃ ἀληθινὸ καὶ γνήσιο δημιουργικὸ ἔθνικὸ πνευματικὸ πολιτισμὸ μὲ ἀχτινοβολία σὸ δλη τὴν Ἀνθρωπότητα καὶ στὴν Παγκόσμια Ἱστορία, πρέπει νὰ θεμελιώσῃ τὸν πνευματικὸ πολιτισμό του ἀπάνω στὴν ἀπόλυτη ἔθνικὴ πραγματικότητά του, τὸν ἔθνικὸ ἑαυτό του, τὸ ἔθνικὸ πνεῦμα του καὶ τὴν ἔθνικὴ ψυχὴ του, τὴν ἔθνικὴ οὐσία του καὶ τὴν ἔθνικὴ ζωὴ του, τὴν ἔθνικὴ ἴστορία του καὶ τὴν ἔθνικὴ μοίρα του. Τὸν ἀληθινὸ δμως ἔθνικὸ ἑαυτό του ὁ Νεοελληνικὸς Κόσμος θὰ πρωτοανακαλύψῃ μονάχα μέσα στὴ θριαμβευτικὴ δημιουργικὴ πάλη του μὲ δλο τὸν ἄλλο Κόσμο καὶ συνάμα μέσα στὸ σκληρότατο καὶ δραματικότατο καὶ τραγικότατο ἔσωτερικὸ ἀγώνα του γιὰ τὴν κατάχτηση τοῦ ἀληθινοῦ ὑπερχρονικοῦ ἔθνικοῦ Ἔγώ του μέσα στὴ θάλασσα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἴστορίας τοῦ ἴστορικοῦ ἑαυτοῦ του μῷ δλες τὶς τρικυμίες της καὶ δλες τὶς φεγγοβολιές καὶ σκοτεινιές της.

Τὸ πρόβλημα συνεπῶς τοῦ Νεοελληνικοῦ Πολιτισμοῦ θέτει δυὸς ἄλλα κολοσσιαῖα προβλήματα, τὸ πρόβλημα τῆς θέσης τοῦ Νεοελληνισμοῦ μπροστά στὸν ἄλλο Κόσμο καὶ κυρίως μπροστά στὸν Εὑρωπαϊκὸ Κόσμο (καὶ τὸν Ἀμερικανικὸ Κόσμο ὡς προέκταση τοῦ Εὑρωπαϊκοῦ Κόσμου) καὶ τὸ πρόβλημα τῆς θέσης τοῦ Νεοελληνισμοῦ μπροστὰ στὸν ίστορικὸ Ἑλληνισμὸ καὶ κυρίως μπροστὰ στὸν Ἀρχαῖο Ἑλληνικὸ Κόσμο. Τὸ φῶς τῶν δυὸς αὐτῶν προβλημάτων εἶναι τὸ φῶς τοῦ προβλήματος τοῦ Νεοελληνικοῦ Πολιτισμοῦ, τοῦ προβλήματος τῆς Κοσμικῆς Μοίρας τοῦ Νεοελληνισμοῦ ὡς ἔθνικοῦ Ὅργανισμοῦ μέσα στὴ Δημιουργία. Ὁ Νεοελληνικὸς Κόσμος ὁ φείλει κι^ν ἔχει ὡς ὑπέρ τατο ἔθνικὸ χρέος τού νὰ πάρῃ—καὶ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ πάρῃ καὶ θὰ πάρῃ στὸ ἔχειλισμα τοῦ δημιουργικοῦ ποταμοῦ του (ἡ πίστη μας στὸ Νεοελληνισμὸ εἶναι ἀπόλυτη)—τὴν πνευματικὴ στάση ποὺ πρέπει μπροστὰ καὶ στοὺς δυὸς αὐτοὺς κόσμους. Καὶ ἡ πνευματικὴ στάση ποὺ ὁφείλει κι^ν ἔχει ὑπέρτατο χρέος νὰ πάρῃ ὁ Νεοελληνικὸς Κόσμος μπροστὰ καὶ στὸν Εὑρωπαϊκὸ καὶ στὸν Ἀρχαῖο Ἑλληνικὸ Κόσμο, ἀπ^ρ αὐτὲς τὶς Μοίρες τῆς Ζωῆς, δὲν μπορεῖ νὰ ἦναι ἄλλη παρὰ μονάχα μιὰ στάση καὶ θαρὰ καὶ ἀπόλυτα δημιουργική.

Δημιουργία θὰ εἰπῇ **Δημιουργικὴ Ἑλευθερία**. Καὶ **Δημιουργικὴ Ἑλευθερία** θὰ εἰπῇ πρῶτα - πρῶτα πνευματικὴ καὶ ἡθικὴ αὐτολύτρωση καὶ ἀνεξαρτησία κι^ν ἔπειτα πνευματικὴ καὶ ἡθικὴ αὐτενέργεια—αὐτοδημιουργία καὶ αὐτονομία. Καὶ ὡς αὐτολύτρωση καὶ ὡς αὐτονομία ἡ Δημιουργικὴ Ἑλευθερία εἶναι Αὐτοσυνείδηση, ἀπόλυτη αὐτοανακάλυψη — αὐτοαποκάλυψη καὶ αὐτεπιβεβαίωση.

Καὶ ὁ Νεοελληνικὸς Κόσμος, γιὰ νὰ δημιουργήσῃ ἔθνικὸ πνευματικὸ πολιτισμὸ ποὺ θ^ρ ἀνθροβολήσῃ καὶ θ^ρ ἀχτινοβολήσῃ σ^ρ ὅλο τὸν Κόσμο κι^ν ἀπάνω ἀπ^ρ ὅλους τοὺς αἰῶνες,—ἔνα νέο Ἑλληνικὸ θαῦμα!—ὁ φείλει νὰ πάρῃ μιὰ δημιουργικὴ πνευματικὴ στάση μπροστὰ στὴ Ζωή. Καὶ δημιουργικὴ στάση θὰ πάρῃ ὁ Νεοελληνικὸς Κόσμος μπροστὰ στὴ Ζωή, μονάχα δταν πάρῃ μιὰ στάση Δημιουργικῆς Ἑλευθερίας, μ^ρ ἄλλους λόγους δταν αὐτοανακάλυψτῇ — αὐτοαποκάλυψτῇ κι^ν αὐτεπιβεβαιωθῇ, ὡς ἔθνικὸς Ὅργανισμός, ὡς Φυλή, δταν βρῇ καὶ ὑψώσῃ ὡς μοναδικὴ πηγὴ τῆς ζωῆς του καὶ τῆς ίστορικῆς του μοίρας μέσα στὴ Δημιουργία τὸ δημιουργικὰ ἐλεύθερο, ὕστερ^ρ ἀπὸ σκληρότατους, δραματικώτατους καὶ τραγικώτατους ἐσωτερικοὺς ἀγῶνες αὐτολυτρωμένο καὶ αὐτοδημιουργικὸ καὶ αὐτόνομο, ἔθνικὸ ἔαυτό του, τὸν παναιώνιο καὶ ὑπεραιώνιο πνευματικὸ καὶ ἡθικὸ Ἑλληνικὸ ἔαυτό του.

Τὸ ἔργο συνεπῶς τῆς δημιουργίας Νεοελληνικοῦ ἔθνικοῦ δημιουργικοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ παγκόσμιας ἐπιβολῆς καὶ παναιώνιας ἀχτινοβολίας προϋποθέτει τρία στάδια:

α'. Τὸ στάδιο τῆς Αὐτοσυνείδησης τοῦ Νεοελληνικοῦ Κόσμου μέσα στὴν τιτάνεια πάλη του μὲ τὸν ἄλλο Κόσμο καὶ μὲ τὸν ἕδιο τὸν ἔαυτό του, ὅπως ίστορικὰ ἐξελίχτηκε καὶ διαπλάστηκε μέσα σ^ρ ὅλους τοὺς αἰῶνες τῆς ἔθνικῆς ίστορίας του,

β'. Τὸ στάδιο τῆς Αὐτολύτρωσης τοῦ Νεοελληνικοῦ Κόσμου ἀπ^ρ

ὅλες τὶς ζιφερές ἀρνητικὲς καὶ ἀντιδημιουργικὲς δυνάμεις τοῦ ἔξωτερικοῦ Κόσμου (τοῦ φυσικοῦ Κόσμου καὶ τῶν ἄλλων Λαῶν) καὶ τοῦ ἔσωτερικοῦ του Κόσμου (αὐτολύτρωσης ἀπὸ τοὺς αἰωνίους καὶ ἔξωτερικοὺς καὶ ἔσωτερικοὺς βαρβάρους).

γ'. Τὸ στάδιο τῆς θετικῆς πνευματικῆς καὶ ἡθικῆς Αὐτοδημιουργίας ἢ Αὐτονομίας, τὸ στάδιο τοῦ θετικοῦ νοήματος τῆς Ἑλληνικῆς Δημιουργικῆς Ἐλευθερίας.

Τὸ πρῶτο στάδιο προϋποθέτει :

α'. Τὴ Συνείδηση τῆς οὐσίας τοῦ ἄλλου Κόσμου καὶ κυρίως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κόσμου.

β'. Τὴ Συνείδηση τῆς οὐσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κόσμου, σ³ ὅλους τοὺς αἰῶνες τῆς ἐθνικῆς ἴστορίας του, καὶ προπάντων τῆς οὐσίας τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Κόσμου.

2. ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΙ Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Τὸ πρόβλημα τοῦ Νεοελληνικοῦ Πολιτισμοῦ θέτει, ὅπως εἴδαμε, τὸ πρόβλημα τῆς θέσης τοῦ Νεοελληνικοῦ Κόσμου μπροστὰ στὸν Ἀρχαῖο Ἑλληνικὸ Κόσμο καὶ συνεπῶς τὸ πρόβλημα τῆς οὐσίας του. Τὸ πρόβλημα τῆς οὐσίας τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Κόσμου εἶναι τὸ ὑψηλότερο πρόβλημα τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Παγκόσμιας ἴστορίας καὶ ἀπὸ τὸ φωτισμὸ τοῦ προβλήματος αὐτοῦ ἔξαρτιέται καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προβλήματος τῆς Κοσμικῆς Μοίρας καὶ τοῦ Νεοελληνισμοῦ καὶ ὅλης τῆς Ἀνθρωπότητας. Ὁ Ἀρχαῖος Ἑλληνικὸς Κόσμος εἶναι Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, ποὺ ὅλες οἱ Μοίρες κι ὅλοι οἱ Θεοὶ τῆς Δημιουργίας ὑψώσαν στὶς αἰώνιες κορυφές τῆς Ζωῆς καὶ τοῦ ἀπολύτου κι αἰωνίου πνευματικοῦ καὶ ἡθικοῦ Φωτός,¹ καί ἡ θέση του αὐτὴ στὴν ἴστορία ὅλου

1. Στὴν πνευματικὴν ἴστορία τοῦ Κόσμου ὑπάρχει μιὰ ὠρισμένη σχολή, πού, εἴτε ἐπηρεασμένη ἀπὸ τὸ Χριστιανισμό, εἴτε γι' ἄλλους λογῆς - λογῆς λόγους, ἔξαρτει τὸν ἴστορικὸ ρόλο τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ παραλληλίζει τὸ ρόλο αὐτὸν μὲ τὸν ἴστορικὸ ρόλο τοῦ Ἑλληνισμοῦ.— Ἡ σχολὴ αὐτὴ δυστυχῶς ἔχει πολλοὺς ὀπαδοὺς καὶ στὴ Νεώτερη Ἑλλάδα.— Τὸ ζήτημα τῶν ἴστορικῶν ρόλων καὶ τῶν ἴστορικῶν περιφορῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ εἶναι ἀπὸ τὰ σοβαρότερα ζητήματα τῆς Φιλοσοφίας τῆς ἴστορίας καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ καὶ φυσικὰ ἡ πλατειὰ ἀνάπτυξή του δὲν ἔχει τὴ θέση της ἔδω. Ἡ ἐθνική μας ὅμως συνείδηση καὶ ἡ θέληση τοῦ διαφωτισμοῦ τῶν ἀναγνωστῶν μας μᾶς ἐπιβάλλουν νὰ ἐκφράσουμε σὲ γενικώτατες γραμμὲς ἔδω τὴ σκέψη μας μᾶς ἀπάνω στὸ σοβαρότατο γιὰ τὸ Νεοελληνισμὸ αὐτὸν ζήτημα ἐλπίζοντας πὼς μᾶς δοῦμη στὸ μέλλον ἡ εὐκαιρία ν' ἀναπτύξουμε ἀλλού πλατύτερα τὶς ἀπόψεις μας. Ἡ θεωρία ποὺ θέλει τὴν ἴστορικὴν ἴστοριμία τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Κόσμου, ἀπὸ τὴν ἀποψη τῆς Φιλοσοφίας τῆς ἴστορίας καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ ὅλης τῆς Ἀνθρωπότητας, δὲν ἔχει καμμιὰ ἀπολύτως βάση στὴν πραγματικότητα καὶ δὲ βγαίνει ἀπὸ τὴ βαθειὰ σύλληψη τῆς οὐσίας καὶ

τοῦ Κόσμου καὶ τῶν Ἰστορικῶν πεπρωμένων του ἐπιβάλλει τὸν ἀπόλυτο φωτισμὸν τοῦ προβλήματος τῆς οὐσίας του καὶ τῆς οὐσίας τῆς αἰωνίας κλασσικῆς πνευματικῆς δημιουργίας του. Στὸν ἀληθινὰ δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ νοηθῇ καμμιὰ ἀληθινὴ δημιουργικὴ πνευματικὴ ζωὴ καὶ προκοπὴ ὅλης τῆς Ἀνθρωπότητας

τοῦ ὑπερχρονικοῦ πνεύματος καὶ τῶν δυὸς αὐτῶν κόσμων. Κανεὶς σοβαρὸς πνευματικὸς ἀνθρώπος δὲν μπορεῖ στὰ σοβαρὰ νὰ ἀρνηθῇ τὴν ψυχολογικὴν καὶ ἔθνολογικὴν ἴδιορρυθμίαν, τὴν ζωτικότητα καὶ τὸν Ἰστορικὸν ρόλο τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Κόσμου. Ἐποτὲ τὸ σημεῖον αὐτὸν ὡς τὸ σημεῖον νὰ θέλῃ κανεὶς νὰ παραλληλίσῃ Ἰστορικὰ τὸν Ἰουδαϊκὸν Κόσμο μὲ τὸν Ἑλληνικὸν Κόσμο καὶ νὰ εὐθυγραμμίσῃ καὶ ἔξομοιώσῃ τοὺς Ἰστορικοὺς ρόλους τῶν δυὸς αὐτῶν κόσμων ὑπάρχει τεραστία ἀπόσταση. Ἡ προσπάθεια νὰ ὑψωθῇ καὶ νὰ τοποθετηθῇ ὁ Ἰουδαϊκὸς Κόσμος στὸ ἕδιο ἐπίπεδο μὲ τὸν Ἑλληνικὸν Κόσμο, ἀπὸ τὴν ἀποψην τῆς Ἰστορικῆς σημασίας τῶν Ἰστορικῶν ρόλων τους, εἶναι, μὲ τὸν ἐλαφρότερο χαρακτηρισμό, μιὰ ἀνίερη προσπάθεια. Στὸ φῶς τῆς φωτισμένης καὶ στὸ ὑψος τῆς κριτικῆς φιλοσοφικῆς θεωρίας τῆς Παγκόσμιας Ἰστορίας καὶ τῆς οὐσίας ὡς καὶ τῆς Ἰστορίας καὶ τῆς Ἰστορικῆς μοίρας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ πραγματικὴ ἄβυσσος χωρίζει τοὺς δυὸς αὐτούς κόσμους. Ὁ Ἑλληνικὸς Κόσμος καὶ ὁ Ἰουδαϊκὸς Κόσμος οὐσιαστικά, ἔθνολογικά, ψυχολογικά, πνευματικά, ἡθικά, Ἰστορικά εἶναι δυὸς ἀντίποδες κόσμοι.

Ο Ἰουδαϊκὸς Κόσμος βρίσκεται στὴν ἄλλη ὅχθη τοῦ ποταμοῦ τῆς Ἰστορίας.

Ἡ ὑψηλὴ καὶ στὸ ἀληθινὰ φωτεινὴ Φιλοσοφία τῆς Ἰστορίας γνωρίζει μόνο δυὸς κόσμους, τὸν Ἑλληνικὸν Κόσμο καὶ τὸν Κόσμο τῶν βαρβάρων, τὴν Αἰωνία Ἑλλάδα καὶ τὴν Αἰωνία Ἀσία. Καὶ ὁ Ἰουδαϊκὸς Κόσμος, κανεὶς μὰ κανεὶς βαθὺς φιλοσοφικὸς ἐνορατής, μελετητής καὶ στοχαστής τῆς Παγκόσμιας Ἰστορίας, δὲν μπορεῖ να ἀρνηθῇ, πῶς ὅχι μόνο γεωγραφικά, ἀλλὰ καὶ ἔθνολογικά καὶ ἀπὸ τὴν ἀποψην τῆς Φιλοσοφίας τῆς Ἰστορίας καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ εἶναι σάρκα ἀπ' τὴν σάρκα καὶ κόκκαλο ἀπ' τὰ κόκκαλα τοῦ Ἀσιατικοῦ Κόσμου, τοῦ κόσμου τῶν αἰωνίων βαρβάρων. Ἡ ψυχολογία τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Κόσμου στὸ βάθος ταυτίζεται ἀπόλυτα μὲ τὴν ψυχολογία τοῦ Ἀσιατικοῦ Κόσμου. Τὸ ὑψηλὸς ἀστραφτοβόλος κριτικό πνεῦμα τῆς καθολικῆς κριτικῆς ἐποπτείας τοῦ Κόσμου καὶ τῆς Ζωῆς καὶ συνεπῶς δ ἀπόλυτος ἀντιμυστικισμός, ἥτις ἐλευθερία τοῦ Στοχασμοῦ καὶ τῆς Συνείδησης, δ ἀπόλυτος Νοολογισμός καὶ Ἰδεαλισμός, ἥτις πιὸ ὑψηλὴ πνευματολατρεία, ἥτις ἀπόλυτη ἰσορροπία καὶ ἐσωτερικὴ ἀρμονία ὅλων τῶν δημιουργικῶν δυνάμεων τῆς Ζωῆς, μ' ἄλλους λόγους ἥτις ἀπόλυτη θριαμβευτικὴ πνευματικὴ καὶ ἡθικὴ Νίκη καὶ συνεπῶς ἥτις ἡλιακὴ χαρά καὶ γαλήνη καὶ διθυραμβικὴ ὑμνολογία τῆς αἰωνίας θείας Ζωῆς εἶναι ἥτις αἰωνία οὐσία τοῦ αἰωνίου Ἑλληνικοῦ Πνεύματος καὶ τῆς αἰωνίας Ἑλληνικῆς Ψυχῆς. Ἀπεναντίας ὁ πιὸ βαθὺς μυστικισμός, στὸ βάθος ὑλιστικὸς νατουραλισμός, ὁ πιὸ τυφλὸς καὶ πιὸ σοβινιστικὸς φανατισμός, ὁ ἀπολυταρχισμός, ἥτις ἀνελευθερία τοῦ στοχασμοῦ, ὁ πεσσιμισμός, ἥτις ἀρνηση καὶ δ ἀναθεματισμός τῆς Ζωῆς, μ' ἓνα λόγο δ μηδενισμὸς—«ματαιότης ματαιοτήτων τὰ πάντα ματαιότης» κατὰ τὸν Ἐκκλησιαστὴν (Κεφ. Α').—εἶναι ἥτις πειπτουσία καὶ τοῦ Ἀσιατισμοῦ καὶ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ. Ἡ θεωρία τοῦ Ἰστορικοῦ παραλληλισμοῦ καὶ τῆς Ἰστορικῆς ισοτιμίας τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Κόσμου μὲ τὸν Ἑλληνικὸν Κόσμο εἶναι ἀσέβεια καὶ βλαστήμια ἐναντίον τῶν ιερῶν καὶ ἀγίων καὶ τῶν θεῶν τοῦ αἰωνίου Ἑλληνισμοῦ, ποὺ γεννᾷ τὴν ὁργὴν καὶ τὴν ἀγανάχτησην στὴ φωτισμένη Ἑλληνικὴ Συνείδηση. Ὁ Ἑλληνικὸς Κόσμος εἶναι ἀπάνου ἀπ' ὅλο τὸν ἄλλο Κόσμο, ἀσύγκριτος, ἀταίριαστος, ἀφταστος, ἀσύλληπτος, ἀξεπέραραστος, ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΥΜΠΑΝ, ἐμπνέοντας μὲ τὴ θεία οὐσία του, τὸ αἰώνιο φῶς του, τὸ κοσμοϊστορικὸν ἔργο του, τὴ θεῖκὴ κοσμικὴ καὶ Ἰστορικὴ Εἰμαρμένη του τὸν ἀπόλυτο θαυμασμό, τὸ πνευματικὸν θάμπος καὶ τὸν πνευματικὸν ἔλιγγο, τὸ θρησκευτικὸν δέος καὶ τὴ θρησκευτικὴ κατάνυξη καὶ ἔκσταση!

χωρὶς τὸ πέρασμα τοῦ Λόγου ἀπὸ τοὺς κόσμους τῶν πνευματικῶν κατακτήσεων τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Κόσμου καὶ χωρὶς τὴ μύηση στὸ μυστήριο τοῦ αἰώνιου Ἑλληνικοῦ θαύματος στοὺς Ἀρχαίους Καιρούς. Τὸ μυστήριο τοῦ αἰώνιου ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ θαύματος εἶναι τὸ αἰώνιο μυστήριο τῆς Ἰστορίας καὶ τῆς Φιλοσοφίας τῆς Ἰστορίας. Οἱ μεγάλες θύελλες, καταιγίδες καὶ τρικυμίες τῆς Ἰστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ "Ἐθνους ὕστερο" ἀπὸ τὴν πτώση τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ εἶχαν κοντὰ στὸ ἄλλα καὶ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ κοπῇ τὸ νῆμα τῆς πνευματικῆς Παράδοσης τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Κόσμου ποὺ ὑψωνε τὸ Πνεῦμα στὸ φῶς τῆς αἰώνιας πνευματικῆς δημιουργίας του. Τοῦ κάκου δὲ Νεώτερος Εὐρωπαϊκὸς Κόσμος ἀγωνίζεται αἰῶνες δλόκληρους ν' ἀνακαλύψῃ τὸ μυστικὸ μαγικὸ καὶ θαματουργὸ κλειδὶ ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ἔσται μπροστὴ στὰ μάτια του τοὺς ἀπέραντους φωτόκοσμους τῆς πνευματικῆς θαυματουργίας τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ καὶ νὰ τὸν μπάσῃ στὶς μαγικὲς χῶρες τῶν κόσμων αὐτῶν. Παρὸ δὲ τοὺς σκληροὺς καὶ πράγματι θαυμαστοὺς ἀγῶνες του δὲ Νεώτερος Εὐρωπαϊκὸς Κόσμος δὲν κατώρθωσε ποτὲ νὰ διεισδύσῃ μέσα στοὺς μαγικοὺς κόσμους τῆς καρδιᾶς τοῦ αἰώνιου ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ θαύματος καὶ στάθηκε μονάχα μπροστὰ στὸ κατώφλι τῆς ψυχῆς καὶ τῆς κοσμικῆς Οὐσίας—Μοίρας τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Κόσμου. Ὁ Ἀρχαῖος Ἑλληνικὸς Κόσμος ἔμεινε καὶ μένει καὶ θὰ μένῃ γιὰ πάντα γιὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸ Κόσμο ἔνας ἐφτασφράγιστος δλότελα κλειστὸς καὶ ἀγνωστος, αἰνιγματικὸς καὶ μυστηριόψυχος, προβληματικὸς καὶ ἀσύλληπτος, ἀνεξιχνίαστος καὶ ἀνεξερεύνητος στὴν ἀπόλυτη πραγματικότητά του καὶ τὴν αἰώνια οὐσία—μοίρα του κόσμος. Τὸ τέλος τοῦ τιτάνειου ἐγχειρήματος τοῦ ποιητὴ τῆς νέας Ἱφιγένειας τῶν Ταύρων γιὰ νὰ συλλάβῃ καὶ ἀποδώσῃ δημιουργικὰ στὸ Νεώτερο Κόσμο τὴν ψυχὴ τῆς αἰώνιας Ἐλένης, ἐγχειρήματος ποὺ ἔσβυσε μέσα στοὺς κόσμους τοῦ ρωμαντισμοῦ καὶ τοῦ μυστικισμοῦ τοῦ δεύτερου Φάουστ, ἥ τραγικὴ μοίρα τῆς συντριβῆς τοῦ Διονύσου τοῦ Γερμανικοῦ Κόσμου¹ στὴν ἀναζήτηση τῆς ἀσύλληπτης καὶ ἀινιγματικῆς Ἀριάδνης καὶ τοῦ "Ὑπερίωνα τοῦ Βορρᾶ"² στὸ πέταγμά του πρὸς τοὺς οὐρανοὺς τοῦ ἔρωτος της οὐρανίας Διοτίμας, γενικὰ ἥ τύχη δλῶν τῶν προσπαθειῶν καὶ ἀγώνων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κόσμου γιὰ νὰ ὑψωθῇ στὰ ὕψη τῆς αἰώνιας οὐσίας καὶ τῆς αἰώνιας δημιουργίας τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ, ἐπιβεβαιώνοντα τὴν ἀλήθεια αὐτῆ.

Στὸ μυστήριο τῶρα τῆς ἀδυναμίας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κόσμου νὰ φωτίσῃ, ὅπως πρέπει, τὸ πρόβλημα τῆς οὐσίας τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Κόσμου δίκνει φῶς μόνο ἥ βαθειὰ συνείδηση τῆς οὐσίας καὶ τῶν δυὸς αὐτῶν κόσμων. Ὁ βαθύτερος λόγος τῆς ἀδυναμίας αὐτῆς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κόσμου ἔγκειται στὶς ἀβυσσαλέες διαφορὲς ποὺ χωρίζουν στὴν οὐσία τους τοὺς δυὸς αὐτοὺς

1. Τοῦ ποιητὴ τοῦ Ζαρατούστρα.

2. Τοῦ Hölderlin. "Ἐν" ἀπὸ τὸ ἀριστουργήματα τοῦ Hölderlin εἶναι καὶ τὸ μυθιστόρημά του «"Ὑπερίων»». Τὰ δυὸ κύρια πρόσωπα τοῦ ἔργου εἶναι δὲ Ὅμηρος ὁ ποιητής, καὶ ἡ Διοτίμα, συμβολικὸ δνοματῆς Suzanne Gontard ποὺ ὑπῆρξε ὁ μεγάλος, ἄλλ' ἀτυχος καὶ τραγικὸς ἔρως τοῦ Hölderlin ποὺ τὸν ἔβυθισε στὸν αἰώνιο πνευματικὸ ζόφο.

κόσμους. Ὁ Ρωμαϊσμός, δοκίμιος Χριστιανισμός, δοκίμιος Ασιατισμός (τῶν Μεταχριστιανικῶν καὶ τῶν Μεσαιωνικῶν χρόνων), ποὺ ἀπὸ τὴν σύνθεσή τους βγῆκε δοκίμιος Εὐρωπαϊκὸς Κόσμος, ἀνοιξαν ἀπέραντες καὶ ἀγεφύρωτες ἀβυσσες ἀνάμεσα στὸν Ἀρχαῖο Ἑλληνικὸν καὶ τὸ Νεώτερο Εὐρωπαϊκὸν Κόσμο. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ Νεώτερου Εὐρωπαϊκοῦ Κόσμου ἀκούει βαθειὰ μέσα του μόνο τὴν φωνὴν τῆς πρώτης Ἀσιατικῆς δύναμεως του καὶ εἶναι ψυχικὰ περισσότερο κοντά στὴν Ἀσία παρὰ στὴν Ἀρχαίαν Ἑλλάδα. Ὁ Εὐρωπαϊκὸς αὐτὸς Κόσμος καὶ δοκίμιος Ασιατικὸς Κόσμος εἶναι στὴν πραγματικότητα δυὸς δίδυμοι ἀδερφοὶ κόσμοι, βλαστάρια ἐνὸς δέντρου, καὶ οἱ δυὸς αὐτοὶ κόσμοι εἶναι οἱ ἀντίποδες τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Κόσμου. Τὸ πραγματικὸν ὑπόστρωμα τοῦ ποταμοῦ τῆς ψυχολογίας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ αὐτοῦ Κόσμου στὸ βάθος ταυτίζεται ἀπόλυτα μὲ τὴν ψυχολογία τοῦ Ἀσιατικοῦ Κόσμου. Ὁ ὑλιστικὸς Νατουραλισμός, δοκίμιος Απολυταρχισμός, δοκίμιος Ρωμαντισμός, δοκίμιος Μυστικισμός, δοκίμιος Μηδενισμός, συστήματα καὶ κόσμοι ποὺ εἶναι ἀντίποδες πρὸς τοὺς πνευματικοὺς κόσμους τοῦ αἰώνιου Ἑλληνισμοῦ, εἶναι ἡ οὐσία καὶ τῆς Ἀσίας καὶ τοῦ πιὸ πάνω μέρους τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κόσμου. Οἱ διαφορὲς ποὺ χωρίζουν τοὺς δυὸς αὐτοὺς κόσμους στὴν μορφὴν εἶναι μόνο ἔξωτερικὲς κι ἐπιφανειακὲς καὶ διφεύλονται στὴν ἐπέρδραση τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος ἐπάνω στὸ Νεώτερο Εὐρωπαϊκὸν Κόσμο. Οἱ περισσότερες χῶρες τῆς Εὐρώπης (κυρίως τῆς Ἀνατολικῆς καὶ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης) στὸ βάθος, ἀπὸ τὴν ἀποψην τῆς φιλοσοφίας τοῦ Πολιτισμοῦ, δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο παρὰ μόνο ἀπλές προεκτάσεις τῆς Ἀσίας. Ὁ λόγος τοῦ P. Valery στὶς Variétés του, πῶς ἡ Εὐρώπη εἶναι ἐν ἀκρωτηρίᾳ τῆς ἀπέραντης Ἀσιατικῆς Ἡπείρου, δὲν ἔχει μονάχα φυσικογεωγραφικὸν νόημα. Ὁ κατακλυσμὸς ὅλης τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τὶς δρόμες τῶν βαρβάρων, τῶν Οὔννων, τῶν Τουρανῶν, τῶν Μογγόλων κ. ἄ., ποὺ ἀπὸ τὰ δροπέδια τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας, πρώτη πηγὴ ὅλων τῶν ποταμῶν ὅλων τῶν βαρβαρικῶν κατακλυσμῶν τῆς Ἀνθρωπότητας ὅλων τῶν αἰώνων, καταπλημμύρισαν στοὺς πρώτους Μεταχριστιανικοὺς αἰῶνες καὶ στοὺς Μεσαιωνικοὺς χρόνους σχεδὸν ὅλη τὴν Εὐρώπη, εἶχε βαθύτατες συνέπειες γιὰ τὴν ἐθνολογικὴν σύσταση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κόσμου καὶ τὰ πεπρωμένα ὅλου τοῦ Κόσμου. Ἡ ἀπήχηση ποὺ εἶχαν στοὺς δυὸς τελευταίους αἰῶνες σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη καὶ ἡ Ἰνδικὴ φιλοσοφία καὶ δοκίμιος Βουδισμὸς καὶ τὰ φιλοσοφικὰ συστήματα τοῦ Schopenhauer, τοῦ Nietzsche, τοῦ Ed. Hartmann, τοῦ Keyserling, τοῦ Spengler, κ.ἄ., ποὺ πλέον μέσα στὸν Ἀσιατισμό, ἡ Ἰστορία τῶν ἀπολυταρχικῶν μοναρχιῶν τῆς Εὐρώπης καὶ στὸ Μεσαίωνα καὶ στὰ Νεώτερα Χρόνια καὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ὅλοκληρωτικῶν πολιτικῶν καθεστώτων τῆς Ἐποχῆς μας, τὸ φανέρωμα τοῦ Παγγερμανισμοῦ, τοῦ νέου Πανρωμαϊσμοῦ καὶ τοῦ Πανσλαβισμοῦ καὶ τέλος ἡ ἀσύλληπτη τραγωδία τοῦ σπαρταρισμοῦ, στὶς ἥμέρες μας, τοῦ μεγαλύτερου μέρους τῆς Εὐρώπης μέσα στὰ νύχια τοῦ ἀπαίσιου καὶ ἀποτρόπαιου τέρατος τοῦ Ἀσιατικοῦ Μηδενισμοῦ καὶ τῆς παγκόσμιας ἀγωνίας μπρὸς στὰ κινήματα τοῦ τέρατος αὐτοῦ εἶναι οἱ τελειότερες ἀποδείξεις τῆς ἀλήθειας τοῦ ἀπολύτου ταυτισμοῦ τῆς ψυχῆς τοῦ μεγαλύτερου μέρους (καὶ σὲ πλάτος καὶ σὲ βάθος) τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κόσμου καὶ τῆς ψυχῆς τοῦ Ἀσιατικοῦ Κόσμου. Ὁ βαθύτερος λόγος τοῦ παγκόσμιου δράματος ὅλης

τῆς Ἀνθρωπότητας τῆς σύγχρονης Ἐποχῆς εἶναι ἡ ἀναβίωση καὶ ἡ λυσσα-
σμένη ἐπίθεση στὸν αἰώνα μας σ' ὅλα τὰ μέτωπα ὅλου τοῦ Κόσμου τοῦ προ-
αἰώνιου καὶ παναιώνιου πνεύματος τῆς Ἀσίας καὶ τοῦ Πανασιατισμοῦ.
Ο Εὐρωπαϊκὸς Κόσμος, παρ' ὅλους τοὺς δραματισμοὺς κι' ἐκστασιασμούς
του μπροστά στὸν Ἀρχαῖο Ἑλληνικὸν Κόσμο, εἶναι καταδικασμένος ἀπ' αὐτὰ
τὰ πράγματα καὶ τὶς ἵδιες τὶς Μοῖρες τῆς Ἰστορίας νὰ μὴν ἀντικύσῃ ποτὲ
μπρὸς στὰ μάτια του τὴν ὄντειρεμένη θεία γῇ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαγγελίας καὶ
νὰ μὴ γνωρίσῃ ποτὲ τὴν μέθη του θείου νέχταρος καὶ τῆς θείας ἀμβροσίας
τῶν φιλιῶν τῆς αἰωνίας Ἐλένης. Ή ψυχὴ τῆς ἥλιοστάλαχτης Ἐλένης, τῆς
αἰνιγματικῆς Ἀριάδνης, τῆς ἔνθεης καὶ οὐρανίας Διοτίμας θὰ μείνῃ γιὰ
πάντα γιὰ δλους τοὺς Φάουστ καὶ δλους τοὺς Διόνυσους καὶ Ὅπερίονες τοῦ
Βορρᾶ αἰώνιο μυστήριο καὶ μόνο ὄντειρο καὶ δπτασία.

3. ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΝΕΟΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

α'. ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Τίθεται ἡδη τὸ ἔρωτημα: Ἄρα γε δὲν ὑπάρχει κανένας ἄλλος κόσμος
ἀπάνω στὴ Γῆ ποὺ οἶ Μοῖρες τῆς Δημιουργίας νὰ τὸν ἔχουν προικίσει μὲ τὴ
μυστικὴ θαυματουργικὴ δύναμι τοὺς ἀνεβάζει στὰ ὕψη τῶν πηγῶν τοῦ φωτὸς
τοῦ μυστηρίου τοῦ αἰωνίου ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ θαύματος καὶ ἀν ὑπάρχῃ ἔνας
τέτοιος κόσμος, ποιὸς εἶναι ὁ τρισόλβιος καὶ τρισιμακάριος αὐτὸς κόσμος; Στὸ
φῶς τοῦ ἔρωτήματος αὐτοῦ ἡ Κοσμικὴ Μοίρα τοῦ Νεοελληνικοῦ Κόσμου ἐπιβάλ-
λει ὁ Νεοελληνικὸς Λόγος νὰ ὑψωθῇ μὲ ὅλη τὴ συνείδηση τῆς σοβαρότητας ποὺ
πρέπει καὶ ποὺ ἀπαιτεῖ καὶ ἡ προβληματικὴ καὶ ἡ ἀπορητικὴ τοῦ ζητήματος.
Στὸ ἀληθινὰ μόνο στὸ Νεοελληνικὸ Λόγο καὶ στὴ Νεοελληνικὴ Συνείδηση οἶ
Μοῖρες τοῦ Κόσμου καὶ τῆς Παγκόσμιας Ἰστορίας ἐπεφύλαξαν τὴ θεία μοίρα
δλου τοῦ βάρους τοῦ διαφωτισμοῦ τοῦ προβλήματος. Καὶ τὸ μυστήριο καὶ τὸ φῶς
τοῦ προβλήματος δὲν ὑπάρχει καὶ συνεπῶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀναζητηθῇ πουθενὰ
ἄλλοῦ παρὰ μονάχα μέσα στὸν ἴδιο τὸν ἀπορούμενο, ἀναζητούμενο κι' ἔρω-
τώμενο Κόσμο, τὸν Ἀρχαῖο Ἑλληνικὸ Κόσμο. Ή κορυφὴ ὅλων τῶν κορυ-
φῶν τοῦ αἰωνίου Ἑλληνικοῦ θαύματος τῶν Ἀρχαίων Καιρῶν εἶναι ἡ ἀρχὴ
ὅλων τῶν ἀρχῶν τῆς ἥλιακῆς δημιουργίας τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ, ἡ ἀρχὴ
τῆς ἀπόλυτης ἐνότητας τοῦ Σύμπαντος. Ἐν τὸ Πᾶν! Ο Λόγος καὶ ἡ Δη-
μιουργία, ἡ Συνείδηση καὶ τὸ "Ον, ἡ Σκέψη καὶ τὸ Σύμπαν, ὁ Ἀνθρωπος
καὶ δ Κόσμος, στὸ βάθος ἔχουν μιὰ ὁίζα, μιὰ πηγή, μιὰ ἀρχή, μιὰ οὐσία,
μιὰ μοίρα. Τὸ φῶς τῆς κοσμικῆς αὐτῆς ἀρχῆς εἶναι τὸ φῶς ὅλων τῶν αἰω-
νίων μυστηρίων τῆς Δημιουργίας καὶ τῆς Ζωῆς καὶ ὅλων τῶν προβλημάτων
τῆς Φιλοσοφίας, προβλημάτων ὄντολογικῶν καὶ μεταφυσικῶν, δεοντολογι-
κῶν καὶ ἡθικῶν, αἰσθητικῶν, πολιτικῶν, κοινωνικῶν. Στὸ φῶς τῆς ἀρχῆς
αὐτῆς ἡ ἀστραπὴ τῆς Ἀλήθειας σκίζει τὸν οὐρανὸ τοῦ μυστηρίου τῆς Ζωῆς